

DEELNEMERS 2006

FONS

Alfons De Bruyn

Blue Bird

Cees van Meerten

Zwerten

Filip Broché

Diete

Ghislain Dekens

Panneman

Ivan Crets

Pan1300rider

Leo Boeykens

PanAlpina

Eric Vermeeren

Pan Toffel (Sloef)

Marc Engels

Panrijder

Patrick De Smet

Quattra

Pierre Van Nechel

Seinkens

Arsene Pieraerts

Dag 1 Zaterdag 03/06/2006

Nijvel → Pont de Dore (± 655 km)

Zaterdagmorgen, de wekker was ingesteld op 03.00 u. om te vertrekken voor de Alpentour 2006.

Dit was echter niet nodig want om 02.00 u. was ik al klaar wakker en vol zin om te vertrekken.

Toch nog maar een half uurtje blijven soezen om dan vervolgens een frisse douche te nemen en een verkwikkend ontbijt te nemen. Nog even op het www.pan-european.be/forum gekeken voor de laatste info en afscheid genomen.

Mijn troetelbrommertje stond al gepakt en gezakt in de garage te wachten met zijn neus richting Alpen. Eerst even de nieuwe Claire (Garmin 2720) opstarten en zien hoe deze ons op de snelst mogelijke manier naar het eerste RV punt in Kontich stuurt. Heb dus weer een nieuwe route ontdekt rond mijn woonplaats.

Om 03.45 u. ben ik aangekomen op de eerste RV waar ik de eerste twee reisgezellen, Quattra en Bluebird heb opgewacht. Een kwartiertje later arriveerden deze en na het begroeten begonnen zij al te strippen op dit vroege uur. Mijn eerste gedachte was dat ze het al veel te warm hadden maar al gauw bleek wat de echte reden was. Zij hadden namelijk onder hun motorvesten mooie sweaters aan met hun naam en alias en verwijzingen naar de Alpentour 2006.

Cees en Saskia dit hebben jullie heel mooi bedacht en dit is een zeer leuke herinnering aan deze reis. Nadat ook ik mijn sweater overhandigd kreeg en mocht aandoen, vertrokken we gezamenlijk naar de vertrekplaats in Nijvel.

Rond 04.45 u. zijn wij daar aangekomen en tot onze verbazing waren alle medereizigers al aanwezig. Nadat we eerst onze motoren met het broodnodige vocht gevuld hadden, werd hier ook de stripact opgevoerd. De glinsteringen in de ogen van de medereizigers spraken boekdelen en ook hier werd dit initiatief voor 100% gesmaakt.

Iedereen snel de sweater aangetrokken en we konden op weg richting Alpen.

PanAlpina had zijn wegekennis volop aangewend en had een heel mooie route richting Thiers op papier gezet. Vanaf Charleroi werd de snelweg verlaten en de rest ging allemaal binnendoor via Chimay, Chalons sur Marne, Troyes, Avallon tot Clermont-Ferrand om zo naar ons eerste hotel, Hotel Eliotel te rijden.

Hôtel Eliotel

Rte de Maringues,

63920 Pont De Dore

++ 33 4 73 80 10 14

direliotel@wanadoo.fr

GPS : N45 50.561 E3 29.578

<http://www.eliotel.fr>

Onderweg hebben we nog een unieke combinatie van motor, zijspan, aanhanger gezien die Dieter onmiddellijk deed dromen. Deze aanhanger was in feite een berging voor een kleine Honda Dax en daarbovenop stond dan nog eens een topkoffer gemonteerd.

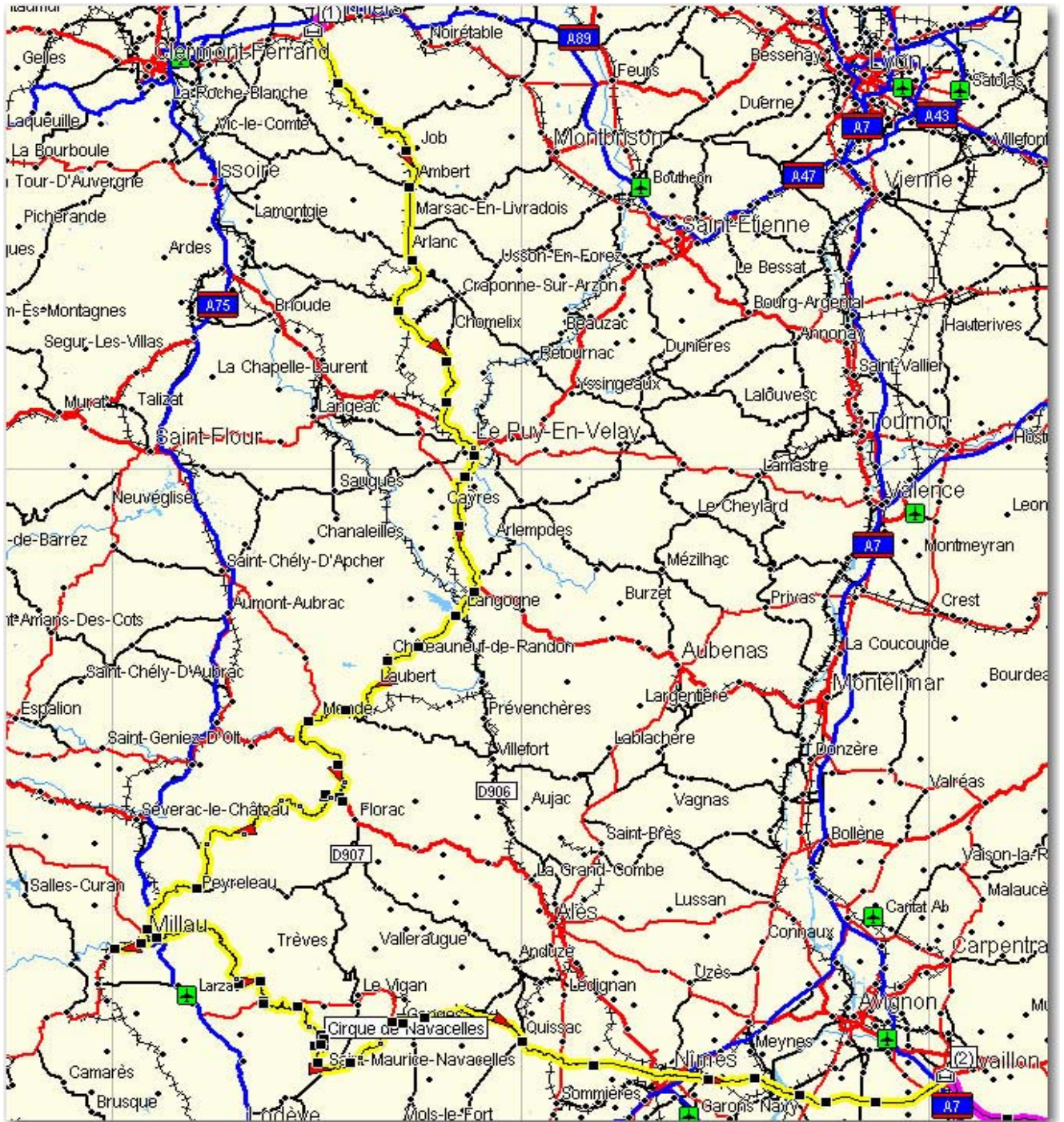
Nadat we onze motoren hadden gestald op de afgesloten parking en onze spullen naar de kamer gebracht hadden was het hoog tijd om te genieten van het terras en de welverdiende vloeibare goddelijkheden. Het hotel was prima verzorgd en van de uitbater kregen we zelfs een woonst ter beschikking met drie aparte slaapkamers zodat iedereen voldoende ruimte had. Nadat we van de uitbater een hele uitleg gekregen hadden ivm. zijn collectie aan messen was het hoog tijd voor de maaltijd. Na een rit van ca 680 km hadden we dat wel verdiend. Ik denk dat iedereen genoten heeft van de maaltijd en denk dat we met een gerust hart mogen zeggen dat onze Hotelier Diete dit goed geregeld heeft. Na een gezellige avond is iedereen dan vrij vroeg onder de lakens gekropen om 's anderendaags aan de volgende zware rit te beginnen.

Oogjes dicht en snaveltjes toe, tot morgen

Dag 2 Zondag 04/06

Pont de Dore → Cavailon (± 570/500 km)

De afspraak voor vandaag is dat we om 7.30 u. ontbijten zodat we om 8.30 u. aan deze tweede zware dag kunnen beginnen.

Voor 7.00 u. staan de eerste hevige gasten hun bagage al in te pakken. Je moet niet vragen hoeveel zin we er in hebben.

Na het nuttigen van een typisch Frans ontbijt, fruitsap, koffie, brood met confituur en een croissant staat iedereen voor 8.30 u. klaar in het gelid.

PanAlpina zal ook vandaag de kop trekken en ons naar mooie plekjes brengen.

Om reden van het strakke schema is er beslist om de befaamde brug van Millau links te laten liggen maar wel de Cirque De Navacelles aan te doen.

Via Puy en Velay zijn we aan de Gorges Du Tarn gekomen. Daar hebben we door de drukte vanwege een tour met Mobilhomes een iets andere weg gekozen maar toch tal van mooie plekjes en wegen aangedaan.

Rond de middag zijn we dan in een pittoresk dorpje aan de Tarn aangeland waar het de bedoeling was om te middagmalen. Daar er werd geopperd om de motoren zoveel mogelijk in het zicht te hebben, werd voor het eerste beste cafeetje aan de parkeerplaats gekozen.

Spijtig genoeg bleek daar geen mogelijkheid om iets te eten. Ook de winkels waren op deze zondag gesloten zodat er tot spijt en ergernis van sommige klokvaste mensen besloten werd om niet te eten daar we nog een hele weg af te leggen hadden en de tijd primeerde.

Ik denk dat velen op dat moment blij waren dat de motoren niet met elkaar in verbinding stonden want over dat feit is er nog dagenlang nage(zaagt)praat.

We zij dan verder door de Gorges du Tarn richting Cirque de Navacelles getrokken.

Gelukkig was het open weer en hadden we uitstekend zicht op deze toch wel unieke locatie.

Persoonlijk vind ik dit één van de prachtigste bezienswaardigheden van Frankrijk en zeker de moeite om te bezoeken. De vergezichten die je daar hebt zijn onbeschrijfelijk en ook nog voorzien van leuke bochtige bergwegen waarvan de motorrijder kiest.

Via vlotte D- wegen zijn we dan verder naar Nîmes, en onze eindbestemming voor die dag, Cavaillon, gereden. In Nîmes hebben we een klein probleempje gehad kwestie van in groep te kunnen blijven rijden maar ik moet eerlijk toegeven dat mijn GPS Claire daar haar uiterste best heeft gedaan en ik door een wirwar van éénrichtingstraatjes heel snel terug op de route zat waar ik waarschijnlijk, zonder haar, meer moeite had moeten doen. Haar Franse taal m.b.t. straatnamen en plaatsen is dan wel erbarmelijk maar ere wie ere toekomt.

Rond 18.00 u. zijn we dan aan Hotel Toppin toegekomen en tot onze verwondering stond daar nog een moto met Belgische nummerplaten van het befaamde (beruchte) drielettermerk. Dit bleek Dirk te zijn, de werkgever van de Zwerten, die al een paar dagen in de bergen had rondgetoerd en nu stilaan aan de thuisreis begon.

Het hotel was gelegen in een vrij drukke stad maar de motoren stonden binnen op een overdekte plaats die afgesloten werd door slagbomen en waarvoor 's avonds ook nog een zware metalen poort werd gesloten... geen enkel probleem dus.

Hôtel Toppin

Cours Gambetta, 70

84300 Cavaillon

Tel ++ 33 4 90 71 30 42

Fax ++ 33 4 90 71 91 94

resa@hotel-toppin.com

GPS : N43 50.230 E5 02.404

Het avondmaal werd niet geserveerd in het hotel, daarvoor moesten we een paar straatjes omlopen naar een restaurantje. Al vlug bleek hoe afhankelijk wij van onze GPS'en geworden zijn want al hadden we een duidelijk stratenplan, toch liepen we eerst de volledig verkeerde kant uit. Het was zelfs zo erg dat we aan enkele plaatselijke schone moesten vragen om ons in de juiste richting te zetten. (of was dit juist de bedoeling Diète????).

Na een lekker avondmaal (slecht voor de lijners) zijn we dan weer mooi op tijd naar onze kamers getrokken om te kunnen genieten van een welverdiende nachtrust.

Sommigen hadden het daar wat moeilijk mee daar er een aantal echte snurkers onder ons waren waar zelfs de beste hoorbescherming niets tegen uithaalde.

Une bonne nuit et à demain

Dag 3 Maandag 05/06

Cavaillon → Aspremont (±264 km)

Ook vandaag heeft iedereen er zin in. Weerom staan onze brommers al gepakt en gezakt vóór het afgesproken uur. Om 7.30 u. kunnen we ditmaal genieten van een uitgebreid ontbijt met alles erop en eraan. Best dat we daar van profiteren want misschien slaan we deze middag opnieuw de lunch over. Dirk, de 3-letterwoordrijder, gaat het eerste stukje met ons mee op pad. Hij wil wel eens zien of al die zware verhalen van de Zwerten over die panrijders wel degelijk met de waarheid stroken.

Weet niet wat zijn bevindingen zijn maar denk eerlijk gezegd toch dat hij aangenaam verrast was. Via mooie slingerwegen langs de Verdon komen we aan de Col d'Illoire, de Cirque de Vaumalle, de balcon de La Mescia en als laatste de Col De Vence om zo Hotel d'Aspremont in Aspremont te bereiken.

Hostellerie d'Aspremont**

Place Sainte Claude

06790 Aspremont

Tel. ++ 32 4 930 800 05

Fax ++ 32 4 930 830 51

GPS : N43 46.994 E7 14.723

Hier waren we ruim op tijd zodat er enkele hevige rijders die geen grenzen kennen (BlueBird, Diète, St 1300 rijder en Panneman) nog een bijkomend ritje uitstippelden naar de Promenade des Anglais in Nice, via de kustlijn naar Monaco en dan langs de Haut Corniche terug naar Aspremont.

Nice was naar onze normen verschrikkelijk druk maar als je in de buurt bent moet je toch eens door die bekende plaatsen rijden.

Monaco echter was wel de moeite om reden dat het weekend daarvoor het F1 circus gepasseerd was en er nog heel veel van de accommodatie te zien was. Het is dan fijn om eens met eigen ogen te zien hoe en waar die bolides overal doorheen razen.

Viteraard konden we het ook niet nalaten om enkele foto's te nemen aan de prachtige plezierbootjes en de mooie voertuigen aan het casino te Monte Carlo.

Na een vlotte rit over de Haute Corniche waren we dan ruim op tijd terug in het Hotel om onze andere collega's van het terras te verjagen en er zelf een paar te drinken.

Na een lekker glas wijn en een heerlijke douche was het dan hoog tijd voor het avonddiner. Was goed verzorgd en lekker met leuke bediening. Wat moet een mens meer hebben op vakantie. Onze Zwerten had zelfs niets liever dan dat die lieve dame wijn morste om het vervolgens heel zorgvuldig te komen opkuisen.

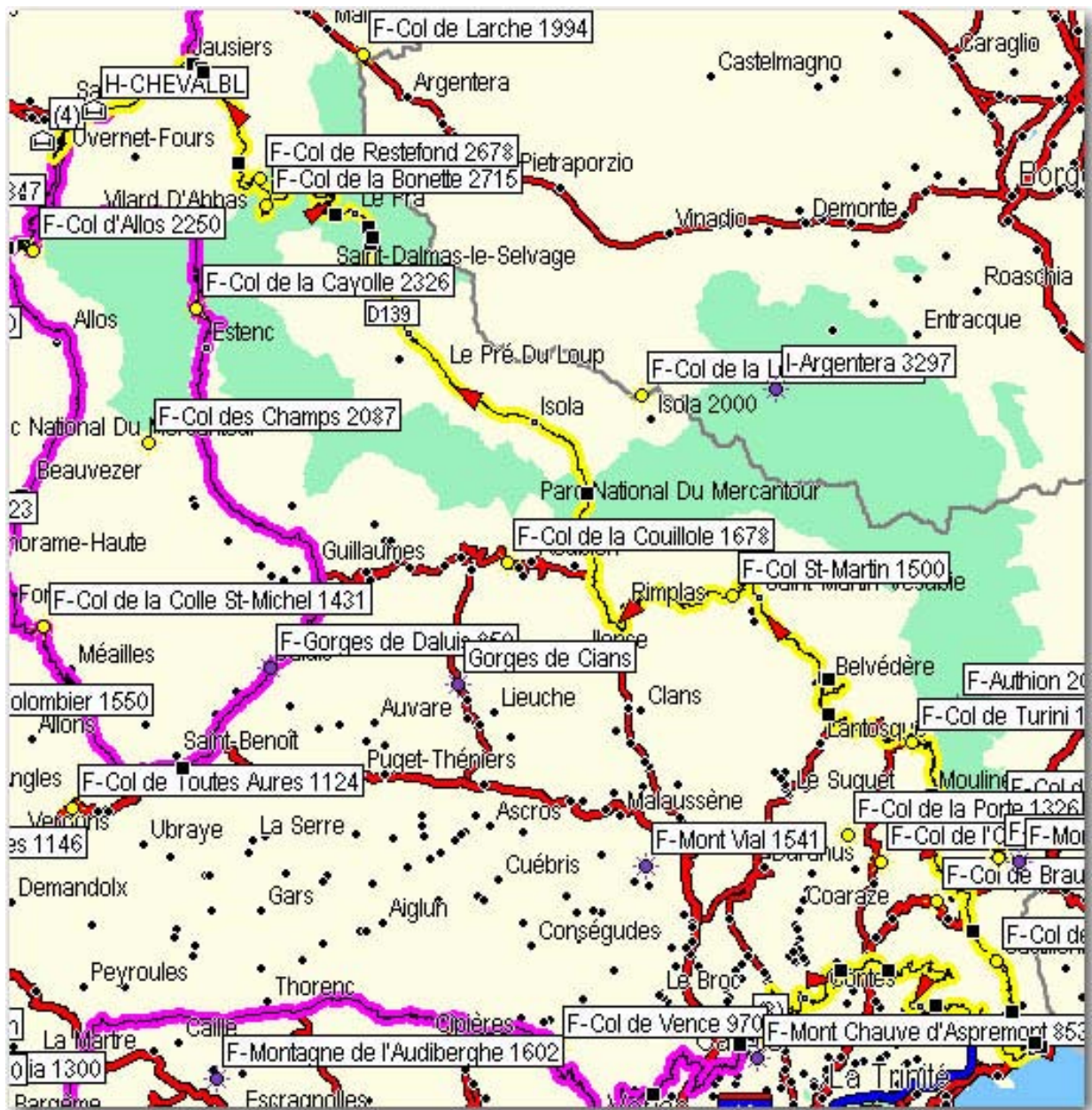
Nadat de patron ons met norske blikken buiten keek zijn we dan maar braaf gaan slapen

“LEO SNURKT ZO NIET, HEEL HET HOTEL IS WAKKER”

Dag 4 Dinsdag 06/06/2006 PART I

Aspremont → Pra-Loup (±275 km)

Goedemorgen, we zijn er weer klaar voor. Het ontbijt hier in Aspremont is nog beter en uitgebreider dan gisteren. Zouden de Fransen het dan toch eindelijk door hebben. Gisteravond is er beslist om de rit van deze dag aan te passen om reden van drukte in steden als Nice en Menton.

Onze routeplanner heeft zo goed als mogelijk een alternatief gezocht wat later niet zo evident bleek te zijn. We hebben wat links en rechts rondgereden zonder echt de nodige afstand te overbruggen. Een groot voordeel hieraan vond ik wel, dat we het kerkhof van Nice bezocht hebben. Dit is gelegen op een bergflank en de openbare weg loopt daar voor een groot gedeelte door. Was zeker de moeite om eens door te rijden. Er zitten zelfs haarspeldbochten in. Uiteindelijk is er dan toch beslist om de snelste weg naar Menton te nemen en vervolgens richting Sospel te rijden. In feite hadden we naar onze Zwerten moeten luisteren en niet van de gemaakte route mogen afwijken.

In Menton werd het dan terug een beetje moeilijker om de grote groep bij elkaar te houden maar dankzij de routes in de GPS kwam iedereen op de bergflanken van de Col de Castillon toch terug weer bij elkaar en kon de pret opnieuw beginnen.

In Sospel was het tijd voor de eerste koffiestop en daar hebben we ook de nodige inkopen gedaan voor de middaglunch. Kwestie van de (brom)beren op tijd te kunnen voederen hé alvorens ze kwaad worden.

Op de Col de Turini hebben we dan een mooi plaatsje uitgezocht om onze Franse picknick te verorberen. Dit heeft op zo een reis zeker zijn charme dat je met z'n allen een stuk Frans brood met wat kaas of worst kan delen en het smaakt zelfs beter dan een geserveerde lunch vind ik. Nadat ieders buikje gevuld en blaasje gelegegd was, zijn we dan via de Col St. Martin en Isola verder de Alpen ingetrokken naar de hoogste route van Europa nml. de Col de La Bonette en de Col de Restefond.

Het is en blijft prachtig om over deze weidse bergkammen te kunnen zoeven en te genieten van de prachtige vergezichten. Weerom hadden we veel geluk met het weer en was er geen wolkje aan de lucht om al deze pracht voor ons verborgen te houden. De uiterste top van de Restefond was wel afgesloten maar dat scheelt maar een paar hoogtemeters en maakt echt het verschil niet. Ook de wegen van deze cols worden elk jaar maar beter en beter zodat het telkens een groter plezier wordt om er de Pan-Europeans de sporen te geven. Het is gewoon prachtig om op deze wegen tussen de sneeuwmassa's te kunnen rijden.

Iedereen kon in eigen tempo naar beneden zoeven en de afspraak was om beneden op elkaar te wachten.

Het laatste stukje van de dag via Barcelonette naar het bekende skioord Pra-Loup werd dan opnieuw gezamenlijk afgelegd.

Pra-Loup is tussen het winter- en zomerseizoen in, evenals vele andere skidorpen een verlaten stad. Het hotel waar wij verbleven, L'Harricana, was dan ook speciaal voor ons terug geopend en zo werden we uitstekend in de watten gelegd..

Hôtel l'Harricana

04400 Pra-Loup

Tél: (+33) 04 92 84 05 89

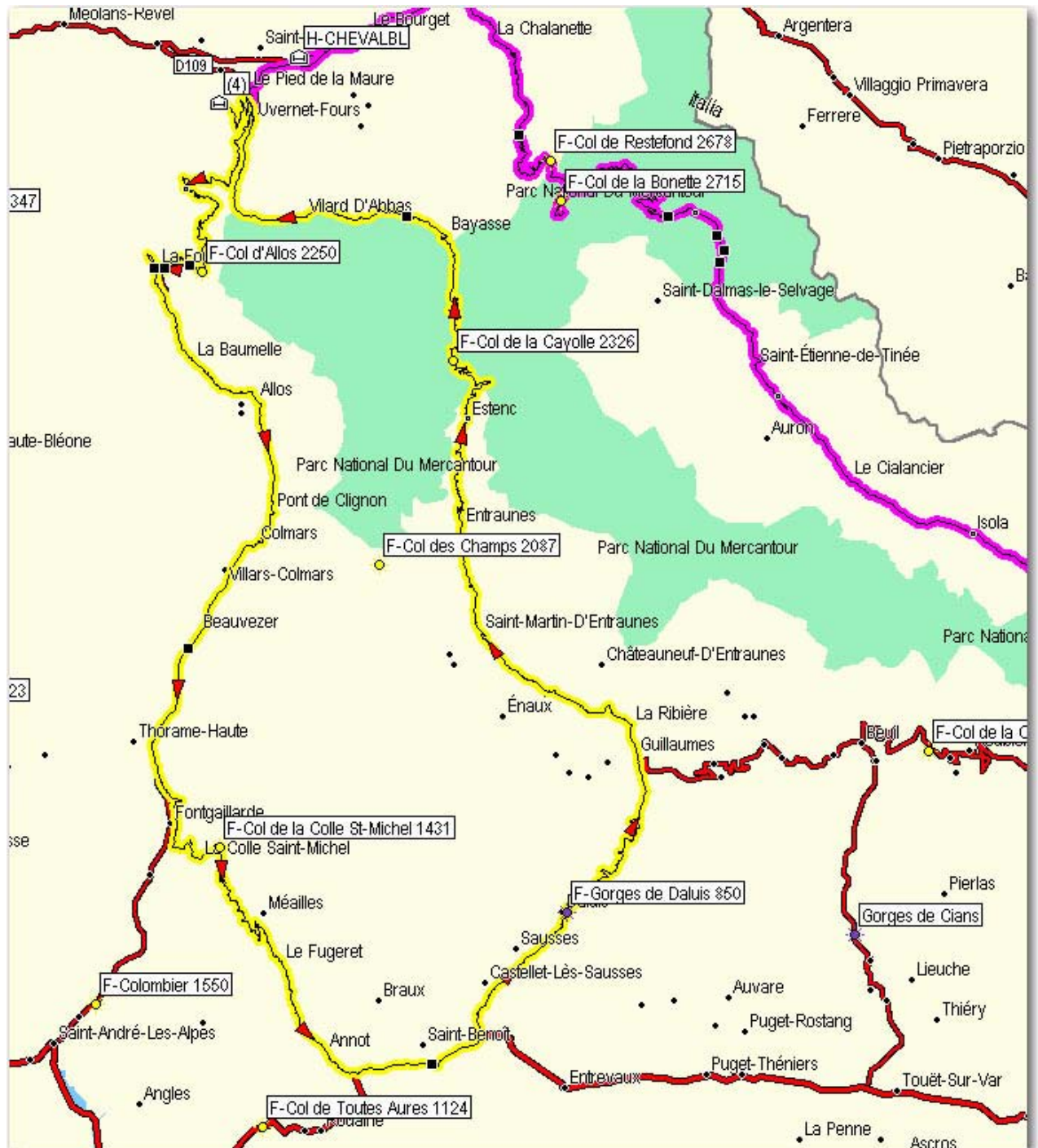
Fax: (+33) 04 92 84 06 46

harricana@wanadoo.fr

GPS : N44 22.084 E6 36.334

Dag 4 Dinsdag 06/06/PART II

Fonske (±175 km)

Deze vierde dag was opgesplitst in twee delen. Zij die graag een rustpauze hadden, konden in het hotel blijven of een kort tripje doen en de andere zouden nog een "fonske" maken. Het plan werd opgevat om het tweede deel een stuk in te korten omdat het al vrij laat was en er om 20.00 u. diende gegeten te worden. Dit was normaal geen enkel probleem en bijkomend voordeel was ook dat er niet bijgetankt hoefde te worden.

We zouden eerst de col d'Allos doen en dan zo rechtstreeks doorsteken naar de Col de la Cayolle.

Zo gezegd zo gedaan ware het niet dat de voorrijder na den Os zo snel ging dat we de splitsing gewoon voorbij gereden zijn. Op het ogenblik dat we onze fout door hadden en de voorrijder gestopt was waren we al lang voorbij de splitsing en konden we de tour helemaal rondmaken via de Gorges De Dalluis. Deze Gorges met zijn rode rotsformaties was zeker de moeite waard. Toch op dat moment werd de benzinemeter meer in de gaten gehouden dan het prachtige landschap.

We hadden deze morgen allemaal samen getankt maar de ene zal waarschijnlijk wat meer gas gegeven hebben dan de andere. Eén voor één vielen de brandstofmeters op het laatste blokje en diende er gerekend te worden. Nadat we door de Gorges waren, kwamen we tot overmaat van ramp een kudde van wel duizend schapen tegen die over de weg gedreven werden en kilometers verder de wei opmoesten. Er was geen doorkomen aan. Dit leverde uiteraard wel heel mooie foto's op. Volgens de begeleiders van de schapen bevond het dichtstbijzijnde benzinestation zich te Barcelonette maar dat was nog een 60 km verder terwijl sommige boordcomputers nog maar ca. 50 km aangaven. Zweet, zweet, zaag, zaag!!!!!! Naderhand hoorde ik zelfs vertellen dat ik door iemand beschuldigd werd deze trip opzettelijk te hebben laten foutlopen. Foei, foei... Welke slechte gedachte kunnen mensen onder stress toch soms hebben!!!!

Op dat moment moesten we dan ook de Col de La Cayolle nog over. Ik denk dat we geen enkele berg zo voorzichtig zijn overgereden. Het toerental is nooit over de 3000 trm geweest en tijdens de afdaling zijn sommigen met ingetrokken koppeling gedaald en anderen hebben de motor in vierde of vijfde versnelling laten lopen zonder gas te geven.

Na de Cayolle was het uiteraard te laat om in Barcelonette nog een benzinepomp open te vinden en zijn we rechtstreeks terug naar Pra-loup geslenterd. In de laatste bocht naar de parking begon BlueBird te sputteren. Nog stilgelegd aan de parkeerplaats, terug proberen starten maar .....nada. Leeg, leeg en nog eens leeg. Heel goed getimed van BlueBird. Ik denk als je zo in de wilde natuur je brommerke moet achterlaten voor de nacht, dat je toch niet erg rustig slaapt.

Al bij al alles toch goed afgelopen dus. De uitbaters van het hotel waren zelfs zo vriendelijk om te wachten met het avondmaal. Wij waren een uur te laat binnen maar zij maakten daar geen enkel probleem over. Ook onze collega's die het tweede deel niet waren meegereden en in het hotel gebleven waren of een klein tripje hadden gedaan (wat ook onze bedoeling was) waren erg tevreden om de ganse meute terug bij elkaar te zien.

Na een lekkere maaltijd en een deugddoende douche was het al vlug laat en tijd om van de nodige nachtrust te genieten.

**WIE HEEFT ER NACHTMERRIES OVER LEGE
BENZINETANKS?????FONSKÉ???**

Dag 5 Woensdag 07/06/2006 – Deel I

Pra-Loup → Briançon (380 km)

F-Col de Vars 2109 m .....40 km

F-Col d'Izoard 2361 m.....86 km

Briançon.....110 km

Dag 5 en Pra-Loup ontwaakt. Sommige onder ons met een bang hartje. Halen we het laatste stuk naar Barcelonette of gaan er nog zonder de nodige vitamines vallen. Gelukkig is het stuk PraLoup Barcelonette voor het grootste gedeelte een afdaling. Blue Bird en een paar mensen van de korte avondrit bleven boven wachten. De anderen lieten hun bolides terug in vrije loop de afdaling doen om alzo het eerste het beste benzinstation op te zoeken. Hoe dicht er kwamen hoe meer er terug gelachen kon worden. Iedereen haalde de eerste pomp en de tanks werden gevuld tot in de nok. Voor BlueBird werd er ook een fles gevuld en vervolgens terug naar boven gereden om ook zijn motor opnieuw aan de praat te krijgen. Op één liter kwam BlueBird dan naar beneden en kon in zijn buikje 28,5l verwerken. De technische gegevens van Honda en de boordcomputers van de Pan zijn dus heel betrouwbaar. Alle buikjes gevuld, dus het feitelijke startschot kon gegeven worden naar de volgende Alpencol, zijnde de Col De Vars op 2109 meter. Boven op deze top werd de tijd genomen om prachtige groepsfoto's te maken waarbij we onze Pans mooi volgens kleur in een grote V formatie opstelden. Fototje met berijders, fototje zonder berijders, fototje met onze mooie sweatshirts aan de voorzijde, fototje met onze sweatshirts aan de achterzijde, enz, enz. Je kunt deze allemaal bekijken in het fotoalbum van onze website www.pan-european.be. Na deze sessie werd de Col De Vars afgedaald. Ook hier kwam je door verlaten skidorpen. Waar je tijdens de wintermaanden over de koppen kan lopen heerst hier nu nog een volslagen stilte en rust. Her en der is men al begonnen met de noodzakelijke werken om tegen de volgende winterperiode opnieuw volledig actief te kunnen zijn. De volgende klassieker op het programma was de Col d'Isoard. Een heel mooie en lange beklimming die door vele fietsers en motorrijders gedaan wordt. Onderweg kom je ook het gedenkteken tegen van twee wielrenners die hier verongelukt zijn tijdens de tour de France, nml Louison Bobbet en Fausto Coppi. Zoals de afspraken het eisten werd er ook hierboven op de top gewacht en van daaruit heb je een heel mooi zicht op een gedeelte van de afdaling. Onze fotografen en cameraman hadden dan ook opnieuw werk om mooie beelden en plaatjes te schieten. BlueBird heeft de volledige afdaling gefilmd van Quattra en mezelf, inclusief geluid en dat heeft mij thuis al vele kwade blikken en verwijten gekost. Beneden aan de Isoard of zoals de Zwerten hem beter kent de Isostar ligt het stadje Briançon alwaar ons volgend hotel gelegen is, Hotel l'Impossible. (What's in a name????)

Auberge de l'Impossible

43, Ave de Savoie

05100 BRIANCON / SERRE CHEVALIER 1200

Tél : 04.92.21.02.98

Fax : 04.92.21.13.75

GPS : N44 55.281 E6 36.978

<i>Pastorale (eventuele splitsing) .....</i>	158 km
<i>... Col de Sarene 1999 m</i>	
F-Alpe d'Huez 1860 m	185 km
<i>Pastorale RV op Alpe D'huez</i>	
F-Col de la Croix de Fer 2067 m.....	231 km
Montvenier (St-Jean-Mautienne)	
Montvernierstrasse	267 km
F-Col du Telegraphe 1570 m.....	300 km
F-Col du Gabilier 2645 m.....	329 km
F-Col du Lautaret 2058 m.....	335 km
(5)Auberge de l'Impossible.....	360 km

Nadat we onze bagage achtergelaten hadden in het hotel kon het tweede deel van deze rit aangevat worden. Ook hier zaten zoals je ziet enkele mooie klassiekers tussen.

Het eerste gedeelte liep via een vlotte National tot aan de splitsing Route Pastorale of naar de voet van de Alpe D'Huez. Spijtig genoeg ontstond hier een discussie over het stoppen voor de middaglunch en is er één iemand afgehaakt en alleen verder vertrokken. De overigen zijn allemaal de uitdaging aangegaan en zijn naar de top van Alpe D'Huez getrokken via de route Pastorale en de Col de la Sarenne. Deze Pastorale is vooral berucht omdat het een route is die niet of weinig onderhouden wordt en vol met losgekomen rotsblokken en stenen ligt. Persoonlijk denk ik dat het beklimmen van de Pastorale makkelijker is dan de afdaling. Je kan veel makkelijker de stenen ontwijken en afremmen tijdens het stijgen dan tijdens het dalen. De vergezichten die je hier krijgt zijn zeker de moeite waard om ook eens langs deze route de Alpe d'Huez te ontdekken.

Boven aangekomen was het uiteraard ook daar verschrikkelijk verlaten rond deze tijd van het jaar maar toch zijn er enkele gelegenheden open waar je iets kan eten en drinken. Buiten onze motoren trachten er nml. ook vele fietsers deze berg te beklimmen maar dan niet via de Pastorale. Wij hebben onze lunch genuttigd bij een ex-wereldskampioene die hier nu een sporthotel uitbaat.

Na de lunch zijn we dan een stukje Alpe D'Huez afgedaald om dan vervolgens af te draaien richting Croix de Fer. BlueBird heeft de optie genomen om de afdaling helemaal te doen en zo via de grotere weg naar de Croix de Fer te rijden. Nog anderen misten ook de aansluiting van de groep maar dankzij de opgestelde routes van onze Zwerten kon ieders GPS toch makkelijk de juiste weg vinden naar de volgende beklimming en was iedereen op de top terug samen. Terwijl Pan Toffel en Pan1300rijder verkozen om een terrasje te doen vertrok de rest gezamenlijk voor het vervolg.

Nadeel voor ons was wel dat er op sommige plaatsen wegenwerken aan de gang waren en we soms een heel eind moesten rond rijden om een paar kilometers verder op de route terug te geraken. Op de bergwegen kan je uiteraard niet even vlug links en rechts een straatje inslaan om juist na de wegwerkzaamheden uit te komen. Door dit onvoorziene en toch wel aanzienlijke tijdverlies hebben we -spijtig genoeg, maar wel- de juiste beslissing genomen, om de Montvernier en de Montvernierstrasse links te laten liggen. Een goede reden om nog maar eens terug te komen.

Hop dan maar naar twee hele mooie, de Telegraph en de Galibier. De Telegraph wordt zo een beetje aanzien als de aanloop naar de Galibier maar is best een aanrader die je niet mag laten links liggen. Deze bergpassen zijn vrij vlot te nemen en vooral de Galibier laat door zijn hoogte en vele vergezichten een onuitwisbare indruk na. Ook hier lagen nog vele resten van de late sneeuwval en in tegenstelling tot verleden jaar was het hoogste punt de tunnel en niet de uiteindelijke top. Veel in hoogte scheelt dat niet meer maar het laatste stuk was door de smeltende sneeuw gevaarlijk en vooral 's morgens zal dit door de nachtelijke vriestemperaturen op deze hoogte wel een glijbaan zijn.

Nadat we ook hier de nodige foto's en films genomen hadden zijn wij aan de afdaling begonnen en zo terug via de Col De Lautaret naar Briançon gereden. Dat laatste stuk loopt over een brede en heel overzichtelijke National wat ons aanzette om het gas eens flink open te draaien en het betere bochtenwerk onder onze wieltes te schuiven.

In l'Impossible aangekomen konden we al vlug ondervinden waarom dit hotel zijn naam eer aandeed. Een glas wijn kon je niet apart krijgen, van flessen hadden ze er maar max. drie van dezelfde soort in huis en ga zo maar verder. Geen aanrader dus. Quattrra was hier vroeger ook geweest maar nu waren het nieuwe eigenaars die denken dat ze zich als "motorvriendelijk hotel" alles kunnen permitteren. Nadat we nog even de kaarten hadden opengelegd om een route te zoeken waarlangs we de gesloten Iseran konden vermijden zijn we dan van de uitbaatster naar onze kamers gevlogen daar mevrouw morgen vroeg terug moest opstaan om ons te bedienen.

Niet aantrekken morgen trekken we naar de vindplaats van het "FONSKJE"

Donderdagmorgen 5 uur. Ik hoor buiten op de parking het gekende geluid van een draaiende PanEuropean. BlueBird is nog vroeger wakker dan ikzelf en gaat de zonsopgang bekijken op de Galibier. Ik had voor mezelf de Izoard nogmaals gepland daar ik deze zo mooi vind en de bochten zo overzichtelijk. Vlug een douche genomen, de motorkleedij aan en weg waren we.

Je kan je niet voorstellen hoe rustgevend dit kan zijn om 's morgens vroeg helemaal op jezelf te zijn en te kunnen genieten van een motorrit over een mooie bergpas. Geen enkele wagen of fietser kom je tegen, het is enkel jezelf, de pan en een prachtige berg die ligt te wachten om bedwongen te worden. Je hebt zin om in elke bocht te stoppen en vijf minuten stil te gaan zitten en te genieten. Na enkele tussenstops dan toch maar naar de top gescheurd om daar het zachte geluid van het zoemende naaimachientje ook stil te leggen en te genieten van de immense rust en stilte met op de achtergrond de opkomende zon. PRACHTIG!!!!!!!!!!!!!! De temperatuur op dit tijdstip van de dag was wel slechts twee graden zodat ik toch niet te lang ben blijven staan daar op de top. Ik ben langs de andere kant opnieuw afgedaald en gestopt aan de gedenksteen van de verongelukte renners om een paar mooie foto's te maken. Spijtig genoeg wou ik de shots zo speciaal maken en mijn brommerke zo positioneren dat hij op de helling uit balans geraakte en hem moest neerleggen. De eerste schade aan de nieuwe Black was een feit. Gelukkig hebben ze dit bij Honda voorzien en was er enkel een heel kleine beschadiging aan het linker vleugeltje. Na nog een tijdje genoten te hebben van de unieke stilte en zichten dan maar terug naar Briançon gereden om de tank te vullen en de collega's in het hotel te vervoegen.

Het ontbijt in het hotel was van dezelfde orde als de rest van de verzorging, dus konden we snel onze biezen pakken en vertrekken.

Om reden dat de Iseran dit jaar opnieuw gesloten was en dit jaar zelfs waarschijnlijk tot midden juli en we absoluut tegen tunnels zijn is er besloten om de Italiaanse kant, Mont Cenis, over te slaan en opnieuw via de Galibier en de Telegraph (ditmaal in omgekeerde richting) te rijden. Zo zijn we verder naar de Madeleine gereden die nu, in tegenstelling tot verleden jaar, wel open was. Deze bekende Tour de France-Alpencol is zeker ook een aanrader.

Verder zijn we dan via Moutiers naar Bourg St Maurice gereden. I.p.v. de saaie National te nemen hebben we deze verlaten en langs de rechtse kant een paar mooie en verrassende kleinere wegen genomen tot we juist voor Bourg St Maurice uitkwamen.

Van hieruit zijn we dan terug op de oorspronkelijke route gekomen en via de Cormet de Roselend en de Col de Méraillat naar de Olympische winterstad Albertville gereden. Op de Cormet was het op een bepaald ogenblik wel oppassen geblazen want daar lag plots een heel grote rotsblok in het midden van de weg. De tragedie die de week daarvoor aan de St-Gothard gebeurd was in gedachten, stemt dit toch even tot nadenken. De grootte was zeker te vergelijken met het rotsblok van de Gothard.

(zou Diete hierop zijn velg beschadigd hebben ????????)

Ook hier lagen nog massa's sneeuw naast de weg, wat het uiteraard heel aangenaam en mooi maakt om door te rijden.

Van hieruit zijn we dan richting Albertville gereden waar we nog een laatste pitstop gehouden hebben.

Hierna is het dan een beetje mis gelopen daar er op sommige GPS-routes de weg van verleden jaar nog stond en deze aangaf naar links te draaien terwijl het in feite de bedoeling was om rechts langs het Lac Les Bains te gaan. Via de Col de Fréne zijn we al bij al toch allemaal in Le Chalet aangekomen en zelfs praktisch op hetzelfde tijdstip.

Tot onze grote verbazing was hotel "Le Chalet" niet de Chalet waar het Fonske ontstaan is maar nog een ander Chalet.

Dit vond ik persoonlijk één van de mooiste en geriefelijkste hotels waar we verbleven en zeker een goede keuze omdat we hier 2 dagen verbleven. De voorgaande hotels waren, buiten L'Impossible, ook een beetje in orde doch dit had iets speciaals.

Hôtel LE CHALET

73100 Le Montcel

Tél&Fax ++33 4 79 63 51 65

contact@hoteldumontcel.com

GPS : N45 43.405 E5 58.983

Nadat iedereen uitgepakt en geïnstalleerd was, bleek het hoognodig om even de koppen bij elkaar te steken om één en ander recht te zetten en met elkaar te praten.

Er waren af en toe een paar onderlinge wrijvingen ontstaan i.v.m. eerder gemaakte afspraken en routes die niet nageleefd werden of anders opgevat. Onze vrees dat het met 11 mensen een stuk moeilijker zou zijn om allemaal in dezelfde lijn te denken is spijtig genoeg bewaarheid en er diende het één en ander rechtgezet. Ik hoop dat alle dingen die er toen gezegd zijn door iedereen positief ervaren zijn en er achteraf geen naweeën zijn ontstaan. Ik denk dat iedereen op dat ogenblik zijn hart gelucht heeft en misschien moeten we er vooral uit onthouden dat we de voorbereidingen die getroffen zijn duidelijk bij voorbaat dienen te bespreken en niet tijdens of na de feiten. Ook is het belangrijk om dingen onmiddellijk uit te klaren en niet te laten aanslepen.

Amaai, amaai, wat een preek. Laat ons hier maar snel over ophouden en verder gaan met het beschrijven van de leukere dingen.

Het avondmaal werd in "Le Chalet" in de tuin geserveerd aan de rand van het zwembad. Mooier kan je het echt niet hebben. De spreuk 'Leven als God in Frankrijk' was hier echt 100% van toepassing is.

Gelukkig werden onze dieetzonden hier vergeven en hebben we zalig genoten van de maaltijd en de lekkere wijn. Onze computerfanaat Panrijder werd, zoals elke avond trouwens ook onmiddellijk aan het werk gezet om alle foto's en filmpjes op de laptop te plaatsen zodat we de dag opnieuw konden beleven.

Na een lekkere en gezellige avond was het weerom tijd om onze bedjes op te zoeken want morgen stond er een zware dag met het "MONTBLANC" rondje op het programma.

"Komen we er rond of komen we er niet rond" dat is de vraag voor deze nacht!!!!!!!!!!!!!!

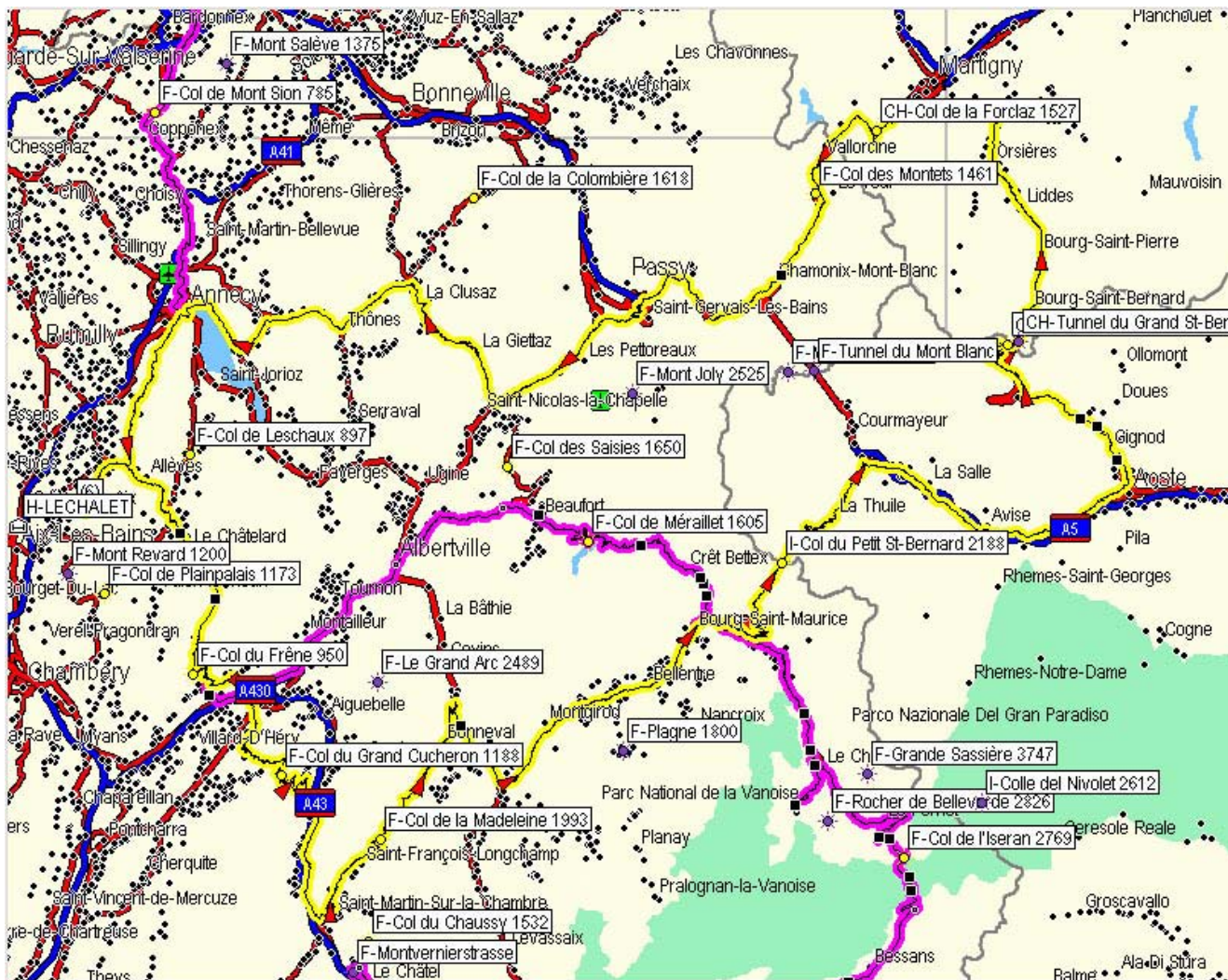

Dag 7 Vrijdag 09/06/2006

Fonske (500 km)

- F-Col du Grand Cucheron 1188 m ..... 70 km
- F-Col de la Madeleine 1993 m ..... 115 km
- I-Col du Petit St-Bernard 2188 m..... 200 km
- CH-Col du Grand St-Bernard 2473 m... 290 km
- CH-Col de la Forclaz 1527 m ..... 345 km

Om 7.30h was (bijna) iedereen present voor het ontbijt. Vandaag was het imposante rondje Mont Blanc gepland. Pan Toffel wou een dagje luiere aan het zwembad en PanAlpina en Pan1300 rijder gingen een plaatselijk Fonske doen. Pan Toffel besloot dan maar om hen te vergezellen op het ritje over de Col du Grand Colombier.

BlueBird wou het rondje alleen afmaken door een stuk over de N- wegen te rijden en alle anderen reden de aangepaste route achter de Zwerten. In tegenstelling tot BlueBird opteerde deze groep voor D-wegen en de Col De Cucheron om zo na een koffiepauze in Bourg St Maurice naar de Petit St. Bernard te toeren.

Deze Petit St. Bernard had ik zelf nog niet gedaan, maar deze moet in ieder geval niet onderdoen voor zijn grote broer. Van op de top van de Petit St. Bernard hadden we voor de eerste maal zicht op de Mont Blanc. Dit was wel even zoeken op de kaart en de GPS om uit te vissen om welke berg het juist ging maar eens opgemerkt, lieten we hem niet meer ontglippen. Ook hier op de Petit St Bernard lag nog heel veel sneeuw naast de wegen wat toch een unieke ervaring blijft om daar langs te rijden.

Na een eerste fotosessie van de Mont Blanc werd de weg vervolgd naar de Italiaanse grens en de vallei van Aosta. Kort na de middag bereikten we het dal en als je in Italië bent kan je natuurlijk niet anders dan een echte Italiaanse pizza gaan eten (ocharme de Kcal).

Na de lunch werd het dan tijd om grote broer aan te vallen. Ook deze lag op de hogere plaatsen nog dik bedekt onder een laag sneeuw.

Boven aan het klooster en de grenspost van Zwitserland aangekomen, moest ik met weemoed even terugdenken aan de verschrikking waaraan ik hier destijds eens ontsnapt ben.

Bij een bergwandeling in de sneeuw was ik hier ooit (ja, in mijn jonge en sportieve jaren) eens uitgegleden en meters naar beneden geschoven alvorens door het kappen met mijn hielen tot stilstand te komen. Dit zijn zo van die dingen die je achteraf niet vergeet en blij bent dat je ze nog kan navertellen. Spijtig genoeg is er mij geen St-Bernardshond komen zoeken want ik denk wel dat ik op dat moment het tonnetje rond zijn nek had kunnen gebruiken om van de schrik te bekomen.

Na de identiteitscontrole en nazicht van sommige strafregisters mochten we Zwitserland dan binnenrijden. Met wat we verleden jaar geleerd hadden in gedachte (enkel tanken niet eten of drinken als je niet gepluimd wil worden) zijn we dan aan de mooie afdaling van de Sint Bernard begonnen. Een heel mooie en lange afdaling richting Martigny.

Nadat we onze benzinetanks gevuld hadden met goedkope(re) benzine zijn we dan richting Chamonix gereden. Van hieruit kan je de Mont Blanc in al zijn glorie waarnemen en is mij eindelijk ook duidelijk geworden waarom deze top de naam "Mont Blanc" draagt. De gletsjers zijn gewoon prachtig tijdens het voorjaar en in schril contrast met de rest van de berg. Dit zijn dingen die je tijdens de wintermaanden uiteraard minder kan onderscheiden.

Chamonix zelf is een grote en zeer drukke stad waar ik (zoals in iedere andere toeristische stad trouwens) het gevoel heb dat je daar zo snel mogelijk door moet. Ofwel kies je voor een toeristische reis met bezoeken aan steden en musea ofwel een motortocht. Ik zelf heb meestal een probleem met een combinatie van de twee. Gelukkig zijn mijn reisgenoten van hetzelfde principe en werd er halt gehouden na de stad.

Hoe onze voortrekker, de Zwerten, het regelt weet ik niet maar toevallig stopten we op een terrasje waar de service verzorgd werd door een lief meisje in de plaatselijke klederdracht (denk ik toch) nml. Hee...eel kort gerokt en diep uitgesneden topje (warm weer hé!!). Gevaarlijk

speelgoed voor mannelijke motorrijders die al een week van huis zijn zonder hun vrouwelijke waakhonden!!!!!!!!!!!!!!

Na de verfrissende drank (gelukkig met ijsblokjes) zijn we dan vertrokken voor het laatste deel van onze rondje Monté Bianco. Nadat we deze stilaan achter ons gelaten hadden, werd de route verder gezet richting Lac Annecy. Deze plaats kwam de meesten onder ons ook heel bekend voor omdat we dat we hier verleden jaar een ochtendstop gemaakt hadden en een heel mooie fotosessie hielden. Na Annecy stuurde de GPS ons dan via kleine maar zeer mooie en zeer vlotte en bochtige baantjes (we hadden niet anders gewild) terug naar ons hotel in Aix-les-Bains. We kwamen daar klokslag 19.00 u. aan, een uur vroeger dan gepland dus het toertje is zonder één enkel probleem makkelijk rond te maken. Wie durft er nog twifelen aan onze GPS routeplanner.

Onze laatste trip zat erop en enkel de terugreis wachtte ons nog.

Aangekomen in Le Chalet zagen we dat BlueBird zijn rondje ook al volbracht had en samen met de thuisblijvers al volop aan het genieten was van een heerlijke pint met de nodige versnaperingen.

Viteraard konden we onze collega's niet alleen laten zitten en is de rest van de groep vlug mee gaan genieten. Wij zijn toch sociaal voelend hé? Niks is ons teveel.

Tegen 20.30 u. en een verkwikkende en broodnodige douche werden we dan opnieuw aan onze tafel verwacht voor "het laatste avondmaal" (van deze reis). Ook dit was opnieuw goed verzorgd en door iedereen gemaakt. Panrijder mocht terug alle foto's plaatsen op de laptop zodat iedereen nogmaals kon genieten van wat er die dag allemaal was gebeurd. Ik moet eerlijk zeggen als je onze "Sloef" daar in zijn hangmat zag liggen aan het zwembad denk ik dat hij er goed van genoten heeft. Na de pousse-café, die ik wijselijk aan mij liet voorbijgaan, was het tijd om onze nestjes op te zoeken. Morgen stond ons opnieuw een lange terugreis te wachten.

BlueBird, zet die camera nu af, je hebt genoeg "landschappen" gefilmd vandaag!!!!

Dag 8 Zaterdag 10/06/2006

Le Montcel → Home

S'Morgens 6.30 u. De laatste dag van "Alpenreis Part II " is aangebroken. De koffers worden gepakt en de brommerkes geladen. Het kaartmateriaal en "de Truuzen" en "Claire's" worden ingesteld in richting Home en moeder, de vrouw.

Gisterenavond hadden we gezien dat Diete zijn achterband zo goed als versleten was en net, zoals de mijne vorig jaar, op een zeer aparte manier. Uit veiligheid werd de bandendruk eens nagekeken en ja hoor, te weinig druk. Dit was de oorzaak van de abnormale en snelle slijtage. Onze wegenwachter van dienst, Seinkes, mocht zijn verlof een dag vroeger stoppen en aan het werk gaan. Al vlug werd vastgesteld wat de oorzaak was. Diete had een paar dagen voordien over een steen gereden en zijn achtervelg was ingedeukt, met luchtdrukverlies tot gevolg. De beste oplossing hiervoor was een bus met schuim in de band te spuiten en zo het lek te dichtten. De eigenaar van het hotel beschikte zelfs over een originele elektrische luchtpomp. Deze was gemaakt met een compressor van een ijskast en werkte perfect. Origineel gevonden en ik had weer wat bijgeleerd.

De band van Diete was nog niet goed en wel hersteld en wat zagen we aan de (vieze?) rode van Panrijder?? Ja hoor, zijn achterband stond helemaal leeg. Seinkes, trek Uw werkhandschoenen maar terug aan en de volgende job staat te wachten. Ik denk dat Seinkes hoopte zo snel mogelijk thuis terug aan de slag te kunnen want daar was het bijlange zo druk niet voor zijn ontbijt. Bij Panrijder was de oorzaak ook vlug gevonden. In zijn achterband zat een grote nagel. De oplossing hier was deze eruithalen, een koord in de band trekken, opblazen met behulp van de ijskastcompressor en probleem opgelost. Nadat de rest hun banden ook had gecheckt en in orde bevonden, stond de koffie klaar en konden we aan de ontbijttafel plaatsnemen.

Diete en BlueBird hadden beslist om hun Alpentrip een dagje uit te breiden en namen de optie om in twee dagen over het Schwarzwald naar huis te rijden. Denk dat Diete de knop in zijn bovenkamer dan wel heeft moeten omdraaien want een grote liefde voor de Duitse medemens zal het bij hem niet dadelijk worden, denk ik.

De rest van de groep ging in één dag naar huis, een kleine 850 km.

PanAlpina ging het eerste gedeelte van de route voor zich nemen en nog een gedeelte kleinere wegen opzoeken alvorens op de autostrade en/of Nationals te belanden.

Spijtig genoeg was er in de streek waar we door wilden rijden een rally aan de gang zodat we van links naar rechts werden gestuurd en we traag vooruit kwamen.

We zijn dan maar om geen verdere tijd te verliezen naar De National richting Bourg en Bresse gereden om dan zo verder naar Lens le Saunier te gaan om daar de autostrade richting Luxemburg te nemen. Het was verschrikkelijk warm die laatste dag en dan beseft je met die lange autostradekilometers nog maar eens hoe mooi het is om met de motor binnendoor te rijden en die saaie autostrade links te laten liggen. Maar ja, de terugreis was gepland in één dag en dan moet je rekening houden met de tijd en minder met het genieten hé.

De laatste stop was uiteraard in Luxemburg waar iedereen zijn bakje nog eens kon vullen zodat we verder in één ruk naar de thuisbasis konden. Hier werd dan ook afscheid van elkaar genomen omdat onze wegen zich toch op de verdere reisweg zouden splitsen.

Thuisgekomen heb ik dan gezien op het www.pan-european.be/forum dat iedereen met een voldaan gevoel en een pijnlijk achterste veilig en wel is thuisgeraakt .

LEVE DE CORBINEN WEG DE ZADELPIJN!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Heren,

Bedankt voor deze mooie uitstap. Ondanks de kleine twistpuntjes onderling zijn we er toch doorgeraakt zonder al teveel problemen en ben ik er van overtuigd dat iedereen een mooie reis heeft gehad. We wisten op voorhand dat het met zo een omvangrijke groep moeilijker zou worden om samen op te trekken en allemaal dezelfde gedachte te volgen. Toch zijn we daar zeer goed in geslaagd en zijn hopelijk alle kleine wrevels ondertussen vergeven en vergeten.

Zwerten, je hebt uw naam van "planner" opnieuw alle eer aangedaan. Alles was perfect voorbereid en voor ons zeer makkelijk om volgen. Ik zou de uren die jij hier wellicht aan besteed hebt niet willen tellen. En tenslotte was dit toch allemaal belangeloos en uit vrije wil.

Proficiat en ik hoop uit de grond van mijn hart dat we samen nog vele van deze reizen mogen meemaken.

PanAlpina, ook van u is geweten dat jij overal de mooie baantjes weet te vinden en je hebt de groep dan ook prachtig naar onze eerste bestemmingen geloodst.

BlueBird, (en BlackBeauty) jullie zijn hartelijk bedankt voor het mooie aandenken zijnde de prachtige sweatshirts. Niemand had dit verwacht en iedereen was blij verrast. BlueBird ook de prachtige filmpjes die jij dagelijks opnam van op uw motor zijn de moeite waard en zullen nog vele malen bekeken worden.

Seinkes, voor velen was het de eerste maal dat ze met u kennis mochten maken maar dit was zeker geen tegenvaller. Ook jij hebt het hart op de juiste plaats en was bereid om iedereen een handje te helpen waar het kon en nodig was. Hopelijk kon jij ons gezelschap ook waarderen en zien we je op één van de volgende reizen terug.

Diete, jij als hotelmanager hebt 'feeling' met uw beroep. De slaapgelegenheden die jij voor ons uitgezocht waren allemaal in orde. Er zaten trouwens echte mooie bij die een tweede bezoek waard zijn. Ik heb ook de meeste nachten als uw Slaapie mogen meemaken en was heel blij dat jij geen snurker bent. Wat je me wel nog eens moeten leren kennen is het gebruik en voordeel van de koppeling in de bochten. Ik geraak daar maar niet wijs uit maar als ik u zo door die bochten zie zoeven moet er toch ergens een groot voordeel aan zijn. Is maar één oplossing voor. ....nog samen reizen (wie weet misschien Ierland al)

Quattra, mijn enige provinciegenoot. Gelukkig heb jij mij af en toe kunnen bijspringen tegen die meute Vlamingen. Net zoals verleden jaar heb jij onze financiën heel goed beheerd en ons het gevoel gegeven dat uit onze zuurverdiende centen veel meer te halen was dan dat wij zelf ooit kunnen. Ik denk er zelfs aan onze persoonlijke middelen ook door u te laten beheren i.p.v. door mijn vrouwtje. Met haar heb ik het gedacht dat het geld veel sneller vloeit (hi, hi, hi)

Panrijder, de computerfanaat van het gezelschap. Elke avond zat jij het film- en fotomateriaal klaar te maken om ons een voorstelling te kunnen geven zodat we de dag 's avonds opnieuw konden beleven. Mooi en uitstekend werk. Bedankt. Jij was ook steeds bereid om één of andere Truus of Claire GPS te resetten indien deze GPStrutten weer nukig deden. Ook een speciale dank voor het werk dat je na de reis geleverd hebt. De week na thuiskomst, het 1000 bochten weekend, had jij reeds dat digitaal materiaal mooi op DVD geplaatst zodat éénieder een exemplaar mocht ontvangen. Tof Panrijder, dat zijn hele leuke herinneringen!

The Fonz, de uitvinder van het beroemde "Fonske". Jij wou ons de laatste dagen naar de oorsprong van het Fonske leiden maar tot ieders verbazing kwamen we nog aan een andere "Le Chalet" uit. De streek daar is zo te zien niet erg origineel met namen voor hun logies. Maar niet getreurd we hebben de geboorteplaats niet gemist en we hebben toch mooie "Fonskes" gemaakt. Vooral dat ene (ONGEWILDE!!) van Pra-Loup met praktisch lege benzinetanks zal ons nog lang blijven achtervolgen. Op het moment zelf schrik maar achteraf nadat we allemaal veilig en wel in het hotel geraakt waren, was het plezier des te groter. Spijtig dat je ondertussen afscheid genomen hebt van het motorrijden maar ik hoop u toch nog regelmatig te mogen ontmoeten.

Pan Toffel, Sloef, enz, enz. De man met de meeste vraagtekens over het verloop van de zware reis. Is het te doen, wordt het niet teveel, kan ik het aan????

Volgens mij is alles prachtig verlopen. Je hebt geen enkele keer te kennen gegeven dat het teveel werd.. Je hebt je goed geïntegreerd in deze toch wel waanzinnig maniakale groep doordrijvers. Ik hoop en denk ook wel dat het ook voor jou is meegevallen. Uw gezelschap voor mij in ieder geval wel. We hebben samen heel wat afgelachen met onze onderlinge stekken onder water. Ik vond het fijn dat je erbij was!!

Pan1300rijder, jij hebt t.o.v. verleden jaar een pak meer ervaring, moet ik zeggen. Het was een plezier om u dit jaar bezig te zien. Bij het parkeren stond uw motor nu tenminste in de rij, het stuur stond naar de juiste kant gedraaid en de ruit was naar beneden. Ook wat de nachtrust betreft was er een stevige vooruitgang. I.p.v. alleen uw kamergenoot wakker te houden, moest nu de hele verdieping er aan geloven. Gelukkig dat onze hotels niet al teveel in bosrijk gebied gelegen waren of al de bomen van die streek waren gerooid. Ik was wel blij dat Panrijder zo een goede slaper is en zich regelmatig opofferde om bij u te hokken.

Ikzelf heb opnieuw genoten van deze prachtige reis en volgens mij mag dit gerust een jaarlijks wederkerend item worden.

Onze brommerkes hebben het allemaal prachtig gedaan en zijn soms tot het uiterste moeten gaan zonder een kreun te laten.

Deze Pan-European blijft voor mij ondanks de soms negatieve kritieken van zo genaamde "specialisten" nog altijd een topmotor en ik hoop er nog jaren plezier aan te beleven .

Heren, bedankt voor deze mooie reis en dames, bedankt om ons een heerlijke tijd te gunnen en te zorgen voor onze kroost en de nodige financiën om de benzinetanks op tijd en stond te kunnen vullen!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Hop naar de volgende reis en voor mij wordt dat de Pan-Gathering in Ierland met een aansluitende trip door dat mooie land

PS: Alle foto's betreffende de Alpenreis 2006 kan je vinden in het fotoalbum op de website www.pan-european.be onder het adres <http://www.pixagogo.be/4038685237>

PANNEMAN

BE A MAN RIDE A PAN

Crets Ivan

SELLAND 18

2640 MORTSEL-ANTWERP

BELGIUM

panneman@pan-european.be

tel: 0032.3-449 89 10

www.pan-european.be

mobile: 0032.477-350 847